

Steagul roșu

Organ al Comitetului orașenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular Petroșani

Anul XVII
XXI Nr. 4998

Sâmbătă
13 noiembrie
1965

4 pag. 25 bani

VIZITELE DELEGAȚIEI C. C. S. DIN R. P. UNGARA

Delegația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară, condusă de tovarășul Brutyo Iános, președintele C.C.S. din R. P. Ungară, care se află în țara noastră la invitația C.C.S. din Republica Socialistă România, a vizitat în aceste zile orașul Craiova, — iar de aici trecând prin Valea Jiului — a vizitat regiunile Hunedoara și Brașov. La Deva, oaspeții s-au întâlnit cu membrii biroului executiv al Consiliului regional al sindicatelor.

COMUNICAT

În zilele de 11 și 12 noiembrie 1965 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La lucrările Plenarei au participat membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central, membrii Comisiei Centrale de Revizie, iar ca invitați șefii secțiilor C.C. al P.C.R., miniștri, secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții consiliilor agricole regionale, conducătorii ai organizațiilor de masă și ai unor instituții centrale de stat, redactori șefi din presa centrală.

Plenara a dezbătut și aprobat în unanimitate Raportul cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului

Comunist Român. Plenara a adoptat o rezoluție — care va fi dată publicității — cuprinzând măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii conducerii și planificării agriculturii.

De asemenea, Plenara a ascultat informarea privind vizitele delegațiilor de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și în Republica Populară Bulgaria. Plenara Comitetului Central a aprobat în unanimitate activitatea delegațiilor de partid și de stat care au vizitat Uniunea Sovietică și Republica Populară Bulgaria, constatând cu satisfacție că aceste vizite au adus o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare tovarășească dintre partidele și popoarele țărilor noastre.

Cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii

Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965

Tovarăși,

Stabilind — pe baza învățăturii marxist-leniniste, a legilor generale care acționează în societate — liniile directoare ale progresului continuu al economiei noastre naționale, căile înfloririi multilaterale a societății socialiste, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a acordat o atenție deosebită, alături de celelalte ramuri economice, dezvoltării agriculturii țării.

În vederea îndeplinirii directivei Congresului, Comitetul Executiv a elaborat o serie de măsuri organizatorice menite să creeze cadrul necesar progresului continuu al agriculturii noastre socialiste. Această va asigura înflorirea satelor, ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la sate, sporirea aportului țăranimii la avântul economiei naționale, al întregii societăți, la creșterea bunăstării poporului.

În elaborarea acestor măsuri Comitetul Executiv a pornit de la necesitățile generale ale construcției socialiste și de la interesele țăranimii cooperatiste, ale întăririi continue a alianței muncitorești-țăranesti.

Este știut că țara noastră dispune de o însemnată suprafață agricolă și de condiții de sol și climă care

permit practicarea unei agriculturi intensive, obținerea unor producții vegetale și animale ridicate. Cooperativizarea agriculturii a deschis largi perspective de punere în valoare a acestor condiții și posibilități de dezvoltare economică și socială a satului, de îmbunătățire a condițiilor de viață ale țăranimii.

Este important de subliniat faptul că anul acesta în ciuda condițiilor climatice neprielnice, rezultatele obținute în producția agricolă sînt, în ansamblu, mai bune decît în 1964. Astfel, producția globală de cereale este cu circa 1,5 milioane tone mai mare decît în anul trecut. O producție bună s-a realizat la floarea-soarelui, la sfecla de zahăr și la fructe. De asemenea, mai bună decît anul trecut este situația furajelor pentru animale. Ca rezultat a crescut producția de carne și lapte. Toate acestea permit satisfacerea nevoilor de alimente ale populației și a necesităților de materii prime ale industriei.

Aceste rezultate sînt rodul muncii harnice și entuziaste a țăranimii noastre cooperatiste, a lucrătorilor din gospodăriile de stat și stațiunile de mașini și tractoare, a inginerilor și tehnicienilor din agricultură. Ele se datoresc eforturilor organelor și organizațiilor de partid și de stat

pentru mobilizarea forțelor și mijloacelor de care dispune agricultura noastră în vederea executării la timp și la un nivel agrotehnic superior a muncilor agricole. Se poate aprecia că în acest an lucrările de înșămînțare, întreținerea culturilor și recoltare s-au desfășurat mai bine și într-un termen mai scurt.

În sporirea producției, un rol hotărîtor l-a avut creșterea bazei tehnice a producției agricole, faptul că unitățile agricole au dispus de un număr sporit de tractoare și mașini agricole și de o cantitate mai mare de îngrășăminte și substanțe chimice. În acest an, agricultura a primit încă 9.500 tractoare, 5.000 combine și 3.000 de semănători, folosind cu peste 50.000 tone îngrășăminte substanță activă mai mult ca anul trecut. S-au utilizat, de asemenea, la principalele culturi cantități sporite de semințe din soiuri superioare de mare producție și de bună calitate.

Rezultatele obținute în acest an în producția agricolă demonstrează că avem capacitatea de a rezolva cu succes sarcinile stabilite de Congresul partidului privind realizarea unor recolte tot mai bogate, creșterea continuă a producției agricole.

Calea sigură de sporire a producției agricole este crearea unei puternice baze tehnico-materiale a agriculturii

Factorul esențial de care depinde valorificarea însemnatelor rezerve pe care le deține agricultura noastră socialistă de a obține producții vegetale și animale ridicate este crearea unei puternice baze tehnico-materiale.

Dezvoltarea agriculturii mondiale, ca și propria noastră experiență, demonstrează că singura cale de sporire a producției și productivității muncii este aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate, folosirea mijloacelor de muncă moderne, care să influențeze într-o măsură tot mai mare factorii naturali de care depinde procesul producției agricole. Fără un grad înalt de mecanizare a tuturor muncilor agricole, fără extinderea chimizării și irigațiilor, fără asigurarea mijloacelor corespunzătoare de transport și depozitare a producției agricole, a unor condiții optime de prelucrare agro-industrială, nu poate fi concepută o a-

gricultură modernă, în stare să satisfacă nevoile alimentare ale populației și cererile sporite de materie primă ale industriei.

Rentabilitatea și productivitatea muncii în agricultură depind în cea mai mare măsură de investițiile făcute pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale. Acest lucru

este demonstrat elocvent de datele pe care le furnizează situația existentă în numeroase țări. Iată, de pildă, cum se înfățișează raportul dintre producție și dotarea tehnică în agricultura citorva țări din Europa, în anul 1963, fără a lua în considerare deosebirile de sol și climă existente în aceste țări*).

	Dotarea tehnică		Producții medii la ha:			
	Hectare teren arabil, vii și livezi la un tractor fizic	Ingrășăminte chimice substanță activă kg/ha agricol	Grâu	Porumb	Sfeclă de zahăr	Cartofi
R. F. Germană	8	186	3 510	3 640	42 600	27 900
Franța	25	87	2 660	4 060	37 600	18 900
R. D. Germană	45	168	3 000	—	26 600	17 300
Italia	45	42	1 850	3 290	34 300	11 400
Cehoslovacia	34**)	85	2 460	2 930	31 400	13 000
Ungaria	102	43	1 560	2 760	29 000	8 700
Bulgaria	131	31	1 590	2 620	16 500	9 600
România	160	13	1 320	1 780	12 900	8 400

*) Datele sînt publicate de Anuarul producției F.A.O. — Roma 1964 — vol. 18.

***) Pe tractor convențional de 15 C.P.

Deși în anii puterii populare în țara noastră s-au obținut succese însemnate în dotarea tehnică a a-

griculturii, încărcătura de teren arabil, vii și livezi, pe un tractor a fost la noi în 1963 de 20 ori mai

mare decît în R. F. Germană, de 6 ori mai mare ca în Franța și de peste 3 ori și jumătate mai mare decît în Italia și R. D. Germană, de 1,5 ori mai mare decît în Ungaria și de 1,2 ori mai mare decît în R. P. Bulgaria. Totodată, în țara noastră s-au folosit de 14 ori mai puține îngrășăminte chimice în comparație cu R. F. Germană, de 6,7 ori mai puțin decît în Franța, de 3,2 ori decît în Italia, de 13 ori decît în R. D. Germană, de 6,5 ori decît în Cehoslovacia, de 3,3 ori decît în Ungaria și de 2,4 ori decît în Bulgaria.

După cite se constată din analizele acestor date comparative, rezultatele obținute în producția agricolă sînt legate în măsură însemnată de gradul mecanizării și chimizării agriculturii, de nivelul mijloacelor perfecționate pe care le folosește o țară sau alta în procesul de producție.

Importanța înzestrării tehnice pentru asigurarea creșterii producției agricole este relevată și de rezultatele obținute în țara noastră de către gospodăriile agricole de stat care dispun de posibilități materiale superioare celorlalte unități din agricultură. În perioada anilor 1962—1964 valoarea investițiilor la suta de hectare teren agricol a fost în gospodăriile de stat de 2,5 ori mai mare decît în cooperativele agricole; valoarea fondurilor fixe existente în 1964 în gospodăriile agricole de stat la 100 de ha teren agricol era de circa 3 ori mai mare decît în cooperativele agricole. Gospodăriile de stat au folosit în anul 1964, 70 kg de îngrășăminte chimice substanță activă în medie pe hectarul arabil față de numai 16 kg în cooperativele agricole; la un tractor fizic în gospodăriile agricole de stat au revenit 68,7 ha, iar în cooperative 145 ha. Aceasta explică în bună măsură faptul că în aceeași perioadă și în condiții asemănătoare de climă și sol, producția medie anuală a gospodăriilor de stat a depășit în medie cu 745 kg de grâu și 1 141 kg porumb la hectar pe cea a cooperativei agricole, iar producția de lapte cu 1 569 litri pe vacă furajată.

Un exemplu grăitor despre rezultatele economice ale perfecționării mijloacelor de cultivare a pămîntului îl constituie regiunea Dobrogea. Dintr-o zonă cu cea mai scăzută fertilitate a pămîntului, cu producții vegetale și animale extrem de reduse în trecut, zonă calificată adesea ca improprie pentru agricultură, Dobrogea s-a transformat în anii din urmă, în condițiile cooperativizării agriculturii și datorită măsurilor economice luate de stat, într-un important bazin cerealiar al României cu producții care depășesc media realizată pe țară. În ultimii trei ani (1962—1964) cooperativele agricole din Dobrogea au realizat o producție ce depășește media pe țară obținută în sectorul cooperatist cu 400 kg la grâu și 490 la porumb la hectar. În 1964 producția de lapte pe vacă furajată a fost cu 420 litri mai mare decît media pe țară a cooperativei agricole. Aceasta se datorește faptului că în Dobrogea — prima regiune cooperativizată a țării — cooperativele și-au dezvoltat mai mult puterea economică, fiind în măsură să afecteze fonduri de investiții proprii mai mari pentru întărirea bazei lor materiale, precum și faptului că a existat o preocupare mai mare pentru amplasarea judicioasă a culturilor și profilarea producției. Valoarea fondurilor fixe ale cooperativei agricole din Dobrogea s-a ridicat în 1964 la 317 500 lei pe suta de hectare teren agricol față de 219 000 lei media pe țară, adică de 1,5 ori mai mare.

Incheierea cooperativizării agriculturii — unul din marile succese ale partidului și regimului nostru, care a determinat profunde schimbări

social-economice în viața satelor, a întregii țăranimii — creează condițiile cele mai favorabile pentru avîntul continuu al producției agricole. Dar acesta constituie de fapt numai punctul de plecare în asigurarea progresului agriculturii noastre. Noi putem folosi avantajele acestui sistem de organizare a producției agricole numai dezvoltînd baza tehnico-materială, asigurînd tot ceea ce este necesar pentru sporirea producției — mecanizare, chimizare, irigații, aplicarea pe scară largă a științei și tehnicii înaintate.

Tovarăși,

Este cunoscut că în anii planului de șase ani nu s-au realizat gradul corespunzător de mecanizare a lucrărilor agricole și nici sarcinile în domeniul chimizării și irigațiilor, datorită pe de o parte prevederilor insuficiente, iar pe de altă parte faptului că nici ceea ce s-a prevăzut nu s-a îndeplinit integral, mari rămîneri în urmă înregistrîndu-se în special în industria producției de îngrășăminte chimice. În perioada 1962—1964 Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat în nici un an planul de investiții, rămînerile în urmă din acești ani însumînd peste 700 milioane lei. Trebuie să spunem că nici în cursul acestui an îndeplinirea planului de investiții nu se desfășoară în ritmul convenit. Timp de 10 luni, Consiliul Superior al Agriculturii nu a realizat decît 77 la sută din planul anual de investiții.

Pe numeroase șantiere din gospodăriile agricole de stat, pe șantierele complexelor de tip industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor, în unele stațiuni de mașini și tractoare, o serie de obiective prevăzute a se termina în acest an se găsesc în stadii de execuție care periclitează intrarea în funcțiune la termen.

O însemnată răspundere pentru executarea unor lucrări importante privind creșterea producției agricole revine Comitetului de Stat al Apelor. Din volumul de investiții prevăzut pentru acest an, Comitetul Apelor nu a realizat o parte însemnată, mari rămîneri în urmă înregistrîndu-se în special la lucrările de îndiguiri, desecări și amenajări.

Realizarea investițiilor din fonduri proprii și din credite se desfășoară nesatisfăcător și în cooperativele agricole de producție. Investiții foarte reduse s-au făcut în special în sectorul legumicol, al alimentării cu apă, al îmbunătățirii funciare.

Este necesar să se ia neîntîrziat măsurile cele mai energice pentru accelerarea ritmului de execuție a investițiilor agricole pe anul în curs, pregătindu-se totodată toate condițiile pentru asigurarea îndeplinirii integrale a planului de investiții pe anul viitor.

Pornind de la analiza factorilor de bază care determină creșterea producției agricole și de la nivelul actual al agriculturii României, Congresul al IX-lea a stabilit un vast program de dezvoltare a mijloacelor de producție și de organizare modernă a tuturor ramurilor agriculturii noastre socialiste. În acest scop Congresul a stabilit ca în perioada 1966—1970 agricultura să primească din partea statului investiții în valoare de peste 35 miliarde lei — cu 60 la sută mai mult decît în perioada 1961—1965. La acestea se vor adăuga investițiile din fonduri proprii pe care le vor face cooperativele agricole pentru sporirea mijloacelor materiale de producție și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Pirghia principală a dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii o constituie industrializarea socialistă a țării, care asigură mijloacele mecanice și chimice necesare proceselor de producție, pre-

(Continuare în pag. 2-a)

Cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii

(Continuare din pag. 1-a)

cum și condiții corespunzătoare de valorificare eficientă a produselor. Directivele privind dezvoltarea economiei naționale în perioada viitorului plan cincinal acordă un loc important în cadrul procesului de industrializare a țării ramurilor legate de nevoile agriculturii cum sînt: construcția de tractoare și mașini agricole, industria îngrășămintelor chimice și insectofungicide, industria materialelor de construcție, cărora le sînt repartizate în afara investițiilor destinate direct agriculturii, circa 9 miliarde de lei.

Eforturile financiare ale statului vor fi îndreptate în mod special spre rezolvarea în linii generale, pînă în 1970, a sarcinilor trasate de Congres cu privire la mecanizarea complexă și chimizarea agriculturii — condiție esențială pentru modernizarea și sporirea producției agricole. Se vor asigura astfel mecanizarea culturii grîului, porumbului, cartofilor, sfeclii de zahăr, extinderea mecanizării în producția și pregătirea furajelor, în legumicultură, viticultură, pomicultură, la lucrările pe terenurile în pantă. Industria noastră chimică va pune la dispoziția agriculturii în 1970 peste 1.000.000 tone îngrășăminte substanță activă, precum și cantitățile necesare de insectofungicide și ierbicide.

Totodată, în anul viitor se va desfășura o largă acțiune de ameliorare a terenurilor agricole și, în primul rînd, de irigare a suprafețelor expuse secetei în Bărăgan și în alte zone cu regim scăzut de precipitații. Statul va aloca fonduri pentru irigarea unei suprafețe de circa 400.000 hectare, iar prin mijloacele proprii, utilizînd sursele de apă locale, cooperativele agricole vor iriga de asemenea o importantă suprafață de pămînt. Se vor extinde îndiguita și desecarea terenurilor din luncele rîurilor interioare, redîndu-se astfel agriculturii importante suprafețe de pămînt fertil.

Se va acorda o atenție sporită sectorului zootehnic, ridicării nivelului său de dezvoltare, aceasta reprezentînd un indice de bază pentru o agricultură intensivă avansată. Pentru realizarea acestei sarcini se vor dezvolta fermele specializate de stat, se va extinde acțiunea de selecție și ameliorare a raselor de animale în toate unitățile agricole, va fi sporită producția de furaje, se va dezvolta mecanizarea producerii și pregătirii furajelor.

Modernizarea agriculturii, perfecționarea proceselor de producție deschid un larg cîmp de activitate oamenilor de știință din instituturile de cercetare și de învățămînt agricol și din stațiunile experimentale. Ei sînt chemați să adu-

că un aport activ la folosirea judicioasă, cu randament maxim, a mijloacelor materiale cu care este înzestrată agricultura.

Desigur, îndeplinirea acestor sarcini în perioadă următoarelor cinci ani nu rezolvă integral problema perfecționării producției agricole din țara noastră, dar va constitui un important pas înainte pe calea apropierei de țările cu o agricultură avansată, de înaltă productivitate. Este necesar însă să se asigure valorificarea la maximum a posibilităților ce se creează prin dezvoltarea mecanizării, chimizării și prin extinderea irigațiilor, a tuturor rezervelor care apar în acest fel în agricultura noastră socialistă.

Unul din obiectivele principale ale politicii agrare a partidului și statului nostru este întărirea economico-organizatorică a cooperativei agricole de producție. În acest scop, statul le acordă un sprijin material și tehnic-științific multilateral. Folosirea cât mai chibzuită a mijloacelor proprii și ajutorului acordat de stat trebuie să ducă la transformarea fiecărei cooperative agricole într-o unitate economică puternică, la creșterea continuă a producției agricole în vederea satisfacerii nevoilor economice și ridicării bunăstării țărănimii, a întregului popor.

Conducerea partidului și statului elaborează în prezent măsurile care vor asigura traducerea în viață a hotărîrilor adoptate de Congresul al IX-lea al P.C.R. pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii socialiste, modernizarea și sporirea continuă a producției agricole. Va trebui să se depună eforturi susținute pentru realizarea integrală a planului de investiții stabilit de Congres în domeniul agriculturii, să se producă și să se furnizeze la timp unităților agricole socialiste toate mijloacele tehnice prevăzute pentru modernizarea procesului de producție — tractoare și mașini agricole, îngrășăminte și alte substanțe chimice, materiale de construcție și altele. Răspunderi deosebite revin în acest sens Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Construcțiilor și Ministerului Industriei Chimice. Manifestînd energie sporită și un înalt spirit organizatoric, organele de conducere ale agriculturii, toate unitățile agricole socialiste trebuie să militeze neobosit pentru folosirea cu cele mai bune rezultate a fondurilor alocate în vederea dotării tehnice a procesului de producție, pentru buna gospodărire a mijloacelor de care dispun, pentru îmbunătățirea activității lor economice.

Avem toate condițiile ca sarcinile trasate de Congres pentru creșterea producției, pentru dezvoltarea agriculturii țării noastre și ridicarea nivelului înzestrării ei tehnico-materiale să fie îndeplinite cu succes, dăvind astfel în fapt superioritatea agriculturii socialiste.

Creșterea rolului organizator al statului în dezvoltarea agriculturii

Tovarăși,

Un factor de mare importanță în rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate de Congres îl constituie perfecționarea continuă a conducerii și planificării agriculturii, adoptarea celor mai corespunzătoare forme organizatorice și metode de muncă cerute de nevoile vieții.

După cum se știe, în urma încheierii cooperativizării a apărut necesitatea reorganizării conducerii agriculturii, pornindu-se de la principiul atragerii în elaborarea măsurilor de creștere a producției agricole a celor mai competente cadre de specialitate care lucrează nemijlocit în unitățile de producție și în instituturile de cercetări științifice.

Se poate spune că de la înființarea lor, Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile agricole regionale și raionale au adus un aport însemnat la promovarea în agricultura noastră a regulilor agro-zootehnice înaintate, în vederea creșterii producției. Un rol important a avut

în această direcție mobilizarea specialiștilor în activitatea directă a unităților de producție, asigurîndu-se ca în fiecare cooperativă agricolă să lucreze cel puțin un specialist cu pregătire superioară. Aceștia sînt constituiți un mare sprijin acordat de partid și de stat țărănimii cooperative în organizarea științifică a procesului de producție.

Consiliile agricole au organizat, cu bune rezultate, schimburi de experiență al căror rol de conducere și specialiștilor din agricultură.

Progrese simțitoare au fost obținute în conducerea și îndrumarea activității gospodărilor agricole de stat — sector fruntaș al agriculturii noastre — în organizarea producției lor pe baza științei avansate, în creșterea rentabilității lor economice.

Trebuie spus însă că în activitatea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale s-a manifestat tendința de a se transforma aproape exclusiv în organe de studii și elab-

borare de recomandări. Ele nu au reușit în măsura necesară să desfășoare activitatea organizatorică cerută de aplicarea în viață a măsurilor și recomandărilor stabilite, să exercite o muncă sistematică de îndrumare și control și să acorde ajutorul necesar unităților socialiste din agricultură. Numeroase probleme ridicate de producția agricolă nu și-au găsit soluționarea operativă și eficientă din partea consiliilor agricole. Nerealizarea îndatoririlor ce le revin, pierderea din vedere a unor importante sectoare ale agriculturii au fost determinate și de defectunile existente în însăși structura lor organizatorică, în alcătuirea aparatului de lucru.

Neajunsurile muncii consiliilor agricole apar și mai evident în îndrumarea activității economice și organizatorice a cooperativei agricole, într-o serie de domenii ca de pildă: aprovizionarea tehnico-materială, îndeplinirea investițiilor, valorificarea producției, activitatea economic-financiară. Din această cauză îndrumarea concretă și directă a cooperativei agricole în rezolvarea problemelor organizatorice și economice, în alcătuirea planurilor de producție, a fost exercitată de fapt de către organele de partid regionale și raionale, nevoite să îndeplinească atribuțiile ce revin organelor de stat specializate.

Toate aceste neajunsuri în activitatea organelor care lucrează în agricultură, alături de lipsurile în planificare și în asigurarea mijloacelor materiale necesare, au contribuit la nerealizarea sarcinilor de creștere a producției agricole stabilite în planul de șase ani.

Pentru îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al IX-lea sînt necesare măsuri de îmbunătățire a conducerii și planificării agriculturii, organizarea unui sistem de sprijinire și îndrumare unitară și competentă a tuturor unităților socialiste, a întregii agriculturii. În elaborarea măsurilor care se propun spre aprobare Plenarei noastre, Comitetul Executiv a pornit de la indicațiile Congresului privind creșterea rolului organizator al statului în dezvoltarea întregii economii naționale, inclusiv în domeniul agriculturii.

Va trebui să îmbunătățim forma de organizare și metodele de muncă ale Consiliului Superior al Agriculturii și consiliilor agricole regionale și raionale ca organe ale statului de conducere a agriculturii, să le imprimăm un caracter mai eficient și operativ, să asigurăm creșterea răspunderii lor în rezolvarea problemelor complexe ale producției agricole. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să fie alcătuit dintr-un număr mai redus de membri, iar în locul actualului secții de specialitate cu o capacitate redusă de cuprindere a problemelor se vor organiza direcții încadrate cu un număr corespunzător de specialiști. Se va perfecționa, de asemenea, structura organizatorică a consiliilor agricole regionale și raionale, creîndu-se în cadrul acestora un aparat de specialitate capabil să exercite o îndrumare directă, competentă și permanentă asupra unităților agricole socialiste. Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul său Executiv, consiliile regionale și raionale își vor desfășura activitatea pe baza principiilor muncii colective, lucrînd ca organe deliberative.

Este necesară totodată o mai bună precizare a sarcinilor și atribuțiilor ce revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale locale, a direcțiilor principale în care trebuie să-și desfășoare ele activitatea pentru asigurarea progresului continuu al agriculturii noastre socialiste.

Sarcina principală a Consiliului Superior al Agriculturii și a organelor sale regionale și raionale este îndeplinirea politicii partidului și guvernului de asigurare a creșterii continue a producției agricole vegetale, și animale, de dezvoltare economică a unităților agricole socialiste de stat și cooperative.

Consiliul Superior trebuie să asigure planificarea producției, mijloacelor de producție, a forței de muncă, a investițiilor și, în funcție de aceasta, a rentabilității ramurilor agricole. Pe baza directivelor partidului și guvernului și a unor studii economice aprofundate, el trebuie să stabilească proporțiile dintre ramurile agricole, pe sectoare social-economice care să permită dezvoltarea rațională și echilibrată a între-

gii agriculturii. Totodată el răspunde de modul în care se îndeplinesc sarcinile planului de stat cu privire la producția agricolă.

Consiliul Superior trebuie să asigure îndrumarea tehnică de specialitate a întregii agriculturii, amplasarea judicioasă a culturilor pe zone și în cadrul fiecărei unități, ținîndu-se seama de condițiile de climă și sol, de factorii social-economici, de potențialul mecanic și al forței de muncă. Lui îi revine, de asemenea, sarcina de a elabora pentru toate zonele agricole ale țării norme agrozootehnice diferențiate bazate pe cele mai noi date ale științei și tehnicii și pe experiența înaintată a fruntașilor agriculturii, să asigure aplicarea lor în practică în toate unitățile agricole.

Introducerea pe scară largă în producție a științei agrozootehnice potrivit condițiilor și particularităților concrete ale fiecărei unități agricole, este una din îndatoririle principale ale consiliilor agricole, ale tuturor inginerilor agronomi și celorlalți specialiști agricoli.

Ținînd seama de însemnătatea deosebită pe care o are acțiunea de irigare a terenurilor în sporirea producției agricole, este necesar ca răspunderea asupra proiectării, amenajării și exploatarei în cele mai bune condiții a terenurilor irigate să o aibă Consiliul Superior al Agriculturii și consiliile agricole, preluînd în acest scop o parte din atribuțiile actuale ale Comitetului de Stat al Apelor.

O atenție sporită trebuie să acorde, în viitor, Consiliul Superior al Agriculturii stațiunilor de mașini și tractoare, îmbunătățirii continue a calității lucrărilor pe care le execută, transformării tuturor unităților de mecanizare în factori activi de sprijin tehnic permanent și multilateral pentru consolidarea economică și organizatorică a cooperativei agricole.

Dat fiind rolul tot mai însemnat pe care-l au gospodăriile de stat în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, în asigurarea fondului central de produse agricole, volumul important de investiții alocate de stat pentru întărirea lor economică, este necesară îmbunătățirea conducerii centrale a acestora, creșterea răspunderii și operativității în rezolvarea problemelor ce se ivesc în activitatea lor curentă. În acest scop va trebui să ia ființă în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii un departament al gospodăriilor de

stat. Folosind experiența acumulată în ultimii ani, departamentul Gosstat trebuie să continue cu și mai multă perseverență acțiunea de profilare a gospodăriilor de stat, concentrarea producției în unități specializate, în vederea folosirii cât mai judicioase a pămîntului și mijloacelor tehnice, aplicării pe scară largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii agricole înaintate. Un obiectiv principal al departamentului Gosstat va trebui să fie perfecționarea organizării muncii în gospodăriile de stat, dezvoltarea spiritului gospodăresc, combaterea tendințelor de irigare a fondurilor de investiții în construcții de proporții exagerate, creșterea continuă a eficacității economice în întreaga lor activitate.

Consiliului Superior îi revin sarcini de seamă în dezvoltarea cercetărilor științifice în strînsă legătură cu nevoile practice ale agriculturii, precum și în organizarea introducerii și generalizării în producție a rezultatelor obținute.

Analizînd amănunțit nevoile tuturor ramurilor agriculturii și ale unităților de producție, Consiliul Superior trebuie să asigure, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, pregătirea la un înalt nivel științific a specialiștilor agronomi, zootehniști și veterinari, a tuturor cadrelor agricole medii și superioare. Patelel cu aceasta trebuie îmbunătățită activitatea de ridicare a nivelului cunoștințelor agrozootehnice ale țărănimii, perfecționîndu-se organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă și formele de propagandă agricolă.

În studierea și soluționarea problemelor pe care le ridică producția agricolă, Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să atragă în viitor, în mod sistematic și organizat, un larg activ de specialiști, oameni de știință și țărani muncitori fruntași care posedă un bogat bagaj de cunoștințe și experiență practică. Pentru asigurarea eficienței acestor metode de muncă este necesară creșterea operativității consiliilor agricole în adoptarea hotărîrilor și aplicarea lor în practică.

Prin îndeplinirea acestor măsuri se vor crea condiții organizatorice și mai bune pentru ca Consiliul Superior și consiliile agricole regionale și raionale să-și îndeplinească sarcinile ce le revin în aplicarea politicii partidului de creștere continuă a producției vegetale și animale.

Organizarea uniunilor cooperative și atribuțiile lor

Tovarăși,

Agricultura cooperatistă ridică probleme deosebit de complexe de conducere și îndrumare, determinate de diversitatea condițiilor naturale și economice în care își desfășoară activitatea, de gradul diferit de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativei, de cerințele producției și activității financiare și gospodărești, de organizarea colaborării intercooperative și încadrarea organizată a tuturor cooperativei în procesul dezvoltării generale a agriculturii țării. În soluționarea acestei multitudini de aspecte trebuie să se țină totodată seama de caracteristicile și particularitățile proprietății obștești, de natura relațiilor economice statornicite între stat și țărănimia noastră cooperatistă.

Luînd în considerare acest ansamblu de elemente, Congresul al IX-lea a subliniat necesitatea creării unor organe proprii de conducere și îndrumare a cooperativei agricole de producție, care să îndeplinească atribuțiile legate de coordonarea eforturilor cooperativei pentru sporirea producției agricole, de valorificarea acestora, de rezolvarea unor probleme social-culturale, precum și de mijlocirea relațiilor dintre cooperative și alte organizații socialiste.

În acest sens Comitetul Executiv propune constituirea uniunilor cooperative raionale și regionale și a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole. Uniunile cooperative, organizații economice obștești, se vor crea pe baza adeziunii libere a cooperativei agricole și a principiilor centralismului democratic, avînd ca forț supremă de conducere Congresul Uniunii Naționale și respectiv, conferințele uniunilor regionale și raionale. Pentru a-și putea rezolva cât mai bine și operativ sarcinile economice concrete ce le re-

vin, organele de conducere ale uniunilor trebuie să aibă în componența lor și reprezentanți ai organelor de stat și ai organizațiilor economice obștești, cu care colaborează în mod permanent.

Sarcina principală a uniunilor cooperative va fi orientarea activității cooperativei agricole în direcția cerințelor dezvoltării economice noastre naționale, imbinarea armonioasă a intereselor țărănimii cooperative cu interesele generale ale țării. Preocupîndu-se de creșterea continuă a producției agricole-marfă și a veniturilor țărănimii, ele vor trebui să ajute în mod concret cooperativele agricole în organizarea muncii, normarea și retribuirea ei, în utilizarea rațională a fondurilor de investiții și a mijloacelor materiale de care dispun.

Veriga de bază a sistemului de conducere obștească a agriculturii cooperative va fi uniunea raională. Constituită prin asocierea cooperativei din raza raionului cooperativei, uniunea raională va coordona și îndruma activitatea acestora în vederea întocmirii judicioase a planurilor economice, bunei organizări a procesului de producție, respectării stricte a prevederilor statutului și a democrației cooperative. Ea va trebui să asigure aplicarea celor mai adecvate forme de stimulare a inițiativei creatoare a țărănimii cooperative, de atragere a acesteia la elaborarea tuturor hotărîrilor și planurilor de muncă, precum și la întreaga activitate gospodărească a cooperativei.

Uniunile raionale vor organiza și iniția acțiuni de interes comun ale cooperativei agricole din raza lor de activitate privind îmbunătățirea pășunilor, executarea amenajărilor pentru irigații, apărarea contra inundațiilor, drenarea unor terenuri,

(Continuare în pag. 3-a)

Cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii

(Urmare din pag. 2-a)

combaterea eroziunii solului și alte lucrări de ameliorarea pământului, asigurând folosirea chibzuită a forței de muncă, a fondurilor bănești și a mijloacelor de lucru ale cooperativei, precum și a sprijinului acordat de stat.

Este știut că în condițiile intensificării producției agricole, cresc volumul și diversitatea utilajelor și materialelor necesare muncii în cooperativele agricole. Uniunile raionale vor avea rolul principal în aprovizionarea acestora, corespunzător nevoilor procesului de producție. Ele vor organiza aprovizionarea cu îngrășăminte chimice, insectofungicide, utilaje, unelte, semințe din soluri valoroase, materiale pomiviticole, medicamente de uz veterinar și altele, creșterea treptat, pentru unele din acestea, baze de aprovizionare proprii. Ele se vor ocupa, de asemenea, de organizarea reparării utilajelor, mașinilor agricole și mijloacelor de transport ale cooperativei, atât prin întreprinderile de stat cât și în atelierul de reparatii proprii care vor lua ființă în viitor. Mijlocul schimbului și intrajutorării cooperativei cu semințe, furaje și alte mijloace necesare producției va face, de asemenea, obiectul activității uniunilor raionale.

Atribuții însemnate vor reveni uniunilor raionale în domeniul prelucrării și valorificării produselor agricole ale cooperativei de producție. Ele vor trebui să colaboreze activ cu organele de stat în orientarea producției agricole corespunzătoare necesităților de alcătuire a fondului central, să asigure îndeplinirea tuturor prevederilor contractuale încheiate cu statul și, totodată, să organizeze desfășurarea produselor de către cooperative pe piață, în mod direct sau prin intermediul uniunii.

Uniunile raionale vor organiza îndrumarea, controlul și evidența contabilă a cooperativei de producție, veghind la folosirea cu maximum de eficiență economică și în concordanță cu legile statului a fondurilor cooperativei. În acest scop, ele vor prelua îndrumătorii contabili existenți în prezent la Banca Națională. Contabilii șefi ai cooperativei agricole, plătiți de către stat, vor lucra sub directa îndrumare a uniunilor raionale și a Bancii Naționale. Uniunile raionale vor asigura asistența juridică a cooperativei agricole.

Pe măsura întăririi economice a cooperativei și îmbogățirii propriei lor experiențe, uniunile raionale își vor lărgi activitatea, întreprinzând noi acțiuni menite să contribuie la folosirea cât mai completă a posibilităților și rezervei de care dispune agricultura noastră cooperatistă.

Uniunile regionale se vor ocupa de îndrumarea și controlul activității uniunilor raionale, pe baza indicațiilor și prevederilor Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole. Ele vor rezolva problemele ce apar în relațiile uniunilor raionale și cooperativei agricole din

rău de activitate cu organele economice și de stat regionale.

Uniunea Națională este organul central de coordonare și îndrumare a activității uniunilor cooperative. Ea va elabora recomandările generale cu caracter normativ, după care se vor călăuzi cooperativele agricole în orientarea producției, efectuarea investițiilor, organizarea, normarea și retribuția muncii, repartizarea și utilizarea rațională a mijloacelor materiale și bănești. Totodată ea va urmări cu perseverență modul în care se realizează planul de investiții în agricultura cooperatistă și se asigură producției agricole mijloacele tehnice necesare, îndeplinirea sarcinilor care revin în această direcție diferitelor organe economice de stat.

Uniunea Națională va elabora și organiza sistemul de aprovizionare a cooperativei agricole, precum și sistemul și normele de valorificare a produselor acestora.

În colaborare cu organele de contractare ale statului, va coordona activitatea cooperativei agricole de valorificare a produselor pe bază de contract.

Uniunea Națională va avea importante atribuții în îndrumarea economico-financiară a cooperativei, pe baza unui sistem unitar de evidență a activității acestora, în stabilirea normelor de creditare și folosire eficientă a creditelor acordate unităților cooperative.

Participând la elaborarea pe plan central a tuturor actelor normative privind agricultura cooperatistă, Uniunea Națională va reprezenta interesele economice, juridice și sociale ale cooperativei agricole. Totodată, ea va arbitra litigiile dintre cooperative sau dintre acestea și unitățile economice intercooperative ce se vor crea.

Pe lângă Uniunea Națională se va organiza Casa de pensii, elaborându-se pe baza legilor statului un regim unic de pensionare a țăranilor cooperatori.

Uniunea Națională, uniunile regionale și raionale își vor desfășura activitatea în strânsă colaborare și cu sprijinul permanent al Consiliului Superior al Agriculturii și al consiliilor agricole regionale și raionale.

Organele de conducere ale Uniunii Naționale, ale uniunilor regionale și raionale vor lucra pe baza muncii colective, ca organe deliberative, și vor răspunde de activitatea lor în fața țăranilor cooperatori.

Prin înfăptuirea acestor măsuri se vor crea condiții mai bune pentru îndrumarea cooperativei, pentru dezvoltarea participării cooperativei la rezolvarea problemelor agriculturii cooperatiste, pentru atragerea unor mase largi de țărani la eforturile îndreptate spre ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale. Aceasta va da un nou avânt dezvoltării forțelor de producție și perfecționării continue a relațiilor de producție socialiste în agricultură.

Îndrumarea unitară, planificată a agriculturii socialiste

Tovarăși,

Unul din principalii factori ce determină superioritatea economiei socialiste este posibilitatea conducerii și îndrumării ei unitare și planificate, concentrarea tuturor forțelor spre rezolvarea nevoilor obiective ale construcției socialiste, în vederea asigurării progresului general al societății. În ordnarea socialistă agricultura trebuie să se integreze, ca și celelalte ramuri ale producției materiale, în planul unitar național, să se dezvolte în ritmul și proporțiile cerute de nevoile întregii economii. Analizând din acest punct de vedere rezultatele obținute în perioada planului de șase ani, Congresul al IX-lea al partidului a trasat sarcini

na îmbunătățirii organizării și conducerii planificate a agriculturii țării noastre.

Rolul principal în planificarea producției agricole și răspunderea asupra îndeplinirii planului de stat în agricultură revin Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale teritoriale. Pe baza unor studii aprofundate, în colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării, Uniunea Națională a Cooperativei Agricole și alte organe economice centrale, Consiliul Superior al Agriculturii va stabili proporțiile dezvoltării unitare și echilibrate a tuturor ramurilor și sectoarelor social-economice ale agriculturii, corespunzător cerințelor întregii economii, ridicării nivelului de trai al poporului. În planificarea pro-

ducției agricole trebuie să se țină seama de caracterul specific al acestui sector al economiei și de faptul că în agricultură există atât proprietatea socialistă de stat cât și proprietatea cooperatistă.

După cum este știut, în sectorul cooperatist statul își exercită influența asupra producției agricole pe calea relațiilor economice cu țărănimea cooperatistă, a cointeresei materiale a producătorilor. Măsurile luate de partid și guvern cu privire la acordarea unor prețuri stimulativе produselor agricole și așezarea relațiilor dintre stat și țărănime pe baze comerciale își evidențiază tot mai mult eficacitatea în sporirea producției cooperative agricole.

Activitatea organelor de contractare a produselor agricole trebuie să fie orientată spre concentrarea producției-marfă a fiecărei culturi în gospodăriile cu condițiile naturale și social-economice cele mai favorabile, la crearea de zone agricole specializate. În acest sens, un rol important are extinderea sistemului de contractare pe termen lung, asigurând perspectiva planificării producției în fiecare unitate agricolă și dă o mai mare siguranță în realizarea veniturilor bănești ale cooperativelor. Aplicarea sistemului de contractare pe termen lung va mări răspunderea cooperativei agricole pentru îndeplinirea obligațiilor asumate, va contribui la sporirea fondului central de produse agricole și la creșterea veniturilor cooperativei.

Consiliile agricole și uniunile

cooperative trebuie să sprijine dezvoltarea cooperativei agricole în realizarea producției contractate, în sporirea continuă a disponibilității de produse pentru valorificare.

Pentru a da o bază și mai sigură contractelor încheiate între organele de stat și cooperativele agricole, pe temeiul respectării principiului bunei învoieri, este necesar ca în viitor în aceste contracte să se prevadă atât producția cât și suprafețele cultivate și efectivele de animale ce vor fi crescute de către cooperative pentru obținerea producției contractate.

Planul de producție stabilit de adunarea generală trebuie să țină seama atât de sarcinile contractuale, cât și de nevoile dezvoltării economice continue a cooperativei, de cerințele consumului țăranilor cooperatori și de schimbul de produse care se desfășoară între cooperative.

Valorificarea deplină a resurselor naturale, utilizarea rațională a forțelor de producție în fiecare cooperativă agricolă, orientarea investițiilor spre acțiuni cu eficiență maximă în creșterea producției și sporirea avutului obștesc cer înlocuirea unor planuri anuale și de perspectivă bine gândite, realiste, care să exprime experiența și priceperea, voința tuturor membrilor cooperativelor și specialiștilor agricoli, să fie rezultatul unei temeinice munci colective. Numai în felul acesta planurile de producție și de muncă ale cooperativei vor deschide un larg câmp de manifestare a inițiativei creatoare și forței constructive a țăranilor cooperatori.

Probleme ale activității și vieții interne a cooperativei agricole de producție

Tovarăși,

Cooperativa agricolă, forma socialistă de producție care s-a dovedit cea mai potrivită pentru unirea eforturilor țăranilor și împlinirea sarcinilor de interes lor cu cele ale întregii societăți, are un rol deosebit de însemnat în economia țării noastre în întreaga perioadă istorică de construire a socialismului și comunismului. Viața demonstrează că aceasta este calea sigură de ridicare a bunăstării țăranimii, de satisfacere a nevoilor economiei și ale întregului popor.

Partidul și statul sprijină prin toate mijloacele cooperativele agricole în vederea întăririi lor economico-organizatorice, creșterii producției agricole, dezvoltării avutului obștesc. Folosind gospodărește acest sprijin, multe cooperative agricole au dobândit o bogată experiență economică și organizatorică, obținând an de an rezultate tot mai bune în producție, în ridicarea standardului de viață al cooperativelor.

De-a lungul anilor în activitatea cooperativei agricole au apărut probleme noi privind conducerea, organizarea și desfășurarea vieții lor interne, care și cer o rezolvare chibzuită, pe o bază unitară. Actualul statut cuprinde prevederi depășite care nu corespund condițiilor apărute după încheierea cooperativizării, frânează dezvoltarea nestăvinită a relațiilor socialiste de producție în agricultura cooperatistă. Pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea, în prezent se lucrează la elaborarea noului statut care va fi supus dezbaterii maselor largi ale țăranilor cooperatori. Reținem problemele conducerii și activității interne a cooperativei agricole, statutul va trebui să asigure, prin prevederile sale, participarea largă și activă a masei membrilor cooperatori la stabilirea și rezolvarea treburilor obștesci.

Lărgirea democrației cooperatiste și aplicarea neabătută a principiului conducerii colective trebuie să se concretizeze, în primul rând, în ridicarea rolului adunării generale a cooperativei, ca singur organ în drept să hotărască asupra planurilor de producție, contractelor de valorificare a producției agricole-marfă, asupra întregii activități economice, financiare și organizatorice a cooperativei, asupra relațiilor pe care aceasta le întreține cu alte unități economice. De aceea, adunările generale trebuie să se țină cu regularitate, să fie temeinic pregătite, pen-

tru a se asigura astfel participarea activă a tuturor cooperativelor la dezbaterile problemelor gospodăririi avutului obștesc, adoptarea unor hotărâri cât mai chibzuite și eficiente.

Îndeplinirea riguroasă a hotărârilor adunării generale, rezolvarea operativă a sarcinilor economico-organizatorice tot mai complexe ale cooperativei agricole necesită întărirea rolului și răspunderii în gospodărirea avutului obștesc a consiliului de conducere alcătuit din cei mai competenți și mai buni organizatori membri ai cooperativei. O garanție a îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce-i revin este aplicarea principiului muncii colective, analizarea și dezbaterile aprofundate a problemelor, consultarea largă a masei cooperativei și atragerea lor la rezolvarea treburilor obștesci. Ca organ executiv al adunării generale, consiliul de conducere este obligat să raporteze periodic în fața acesteia despre activitatea pe care o desfășoară în vederea îndeplinirii hotărârilor adoptate.

Tovarăși,

Bunul mers al activității cooperativei depinde în mare măsură de nivelul organizării muncii, de folosirea rațională a forței de muncă, de retribuția judicioasă a membrilor cooperatori.

Organizarea producției și a muncii, aplicarea formelor înaintate de cointerese materială a cooperativelor suferă însă uneori datorită faptului că în unele cooperative agricole brigăzile și echipele nu sînt bine proporționate și nu au stabilitate nici în ce privește componența lor și nici în ce privește suprafața de teren, efectivele de animale și uneltele de muncă ce le sînt repartizate.

Desigur nu se pot da rețete asupra unor forme de brigadă, valabile pentru toate cooperativele agricole și pentru toate sectoarele de muncă. Adunarea generală stabilește formele și modul de organizare a muncii în funcție de experiența acumulată și de condițiile specifice ale cooperativei. Este necesar însă să se întărească rolul brigăzii în procesul de producție și să se generalizeze practica alcătuirii unor brigăzi stabile, cu un număr mai mic de membri, a căror compoziție și ale căror sarcini de muncă să fie fixate pe o perioadă îndelungată de timp.

Consiliul de conducere are datoria de a asigura ca muncile din cooperativă să fie repartizate proporțional pe brigăzi și echipe, astfel ca fiecare cooperativ să poată efectua un minimum de zile-muncă.

Dezvoltarea fiecărei cooperative depinde de creșterea bazei tehnico-materiale, de sporirea averii obștesci — temeiul trainic al creșterii puterii economice a cooperativei, a bunăstării membrilor ei. Experiența demonstrează că numai acele cooperative care alocă an de an fonduri sporite pentru acumulări își dezvoltă continuu mijloacele de producție, efectivele de animale, plantațiile de vii și pomi — asigură surse de venituri mari cooperativei. Cooperativa agricolă Tomnatec din regiunea Banat, de pildă, repartizând fonduri importante pentru acumulări, a reușit să ridice valoarea la suta de hectare a avutului obștesc de la 613 000 lei în 1962 la 860 000 lei în 1964. Aceasta a permis ca valoarea zilei-muncă să ajungă la 30 lei în 1964, față de 17 lei în 1962. La cooperativa agricolă Traian din regiunea Galați averea obștescă la suta de hectare a crescut în perioada anilor 1962-1964 de la 186 000 lei la 287 000 lei. În aceeași perioadă a crescut și valoarea zilei-muncă de la 16 lei la 29 lei.

Aceste exemple și încă multe altele demonstrează că singura cale de asigurare a creșterii bunăstării țăranimii este sporirea continuă a acumulărilor, efectuarea unui volum cât mai mare de investiții pentru nevoile dezvoltării producției.

Nu în toate cooperativele se asigură însă echilibrul necesar între fondul de consum și fondul de acumulare potrivit cerințelor dezvoltării producției, puterii economice a cooperativei și condițiilor de care dispun. Este necesar ca în fiecare unitate să se stabilească un raport cât mai rațional între fondul de acumulare și fondul de consum care să permită reproducția lărgită, creșterea continuă a averii obștesci și ridicarea nivelului de viață al cooperativelor. Potrivit gradului de dezvoltare a fiecărei cooperative agricole, este indicat ca fondul de acumulare să se fixeze între 18 și 25 la sută din valoarea producției nete, iar fondul de consum între 75 și 82 la sută. În vederea asigurării unei juste echilibrări economice, este de dorit ca unitățile cooperative să-și creeze fonduri de acumulare din activitatea anilor precedenți.

Tovarăși,

Un rol deosebit de important în stimularea eforturilor țăranilor cooperatori pentru creșterea continuă a producției agricole îl are cointeresea materială în rezultatele muncii lor. Pe baza principiilor repartizării socialiste, membrii cooperativei sînt retribuiți după contribuția adusă la creșterea producției și a veniturilor. Practica arată însă că retribuția făcută exclusiv după zile-muncă nu ține seama în măsură suficientă de calitatea muncii depuse și din această cauză nu constituie un stimulent suficient de puternic pentru cooperatori în creșterea producției agricole. În ultimii ani, pe lângă retribuția de bază după zile-muncă au fost promovate și forme de retribuție suplimentară care țin seama în mai mare măsură la stabilirea veniturilor cooperativei de productivitatea muncii lor, de producția obținută. Ștind că au posibilitatea de a-și depăși veniturile, cooperatorii muncesc mai bine, realizează producții superioare prevederilor. Cu toate că unitățile care aplică retribuția suplimentară obțin rezultate bune în cointeresea cooperativei la creșterea producției, această practică nu se folosește decât într-un număr restrîns de cooperative agricole și numai la anumite culturi, în ramura creșterii animalelor ea nefiind aplicată decât în cazuri cu totul izolate. În stadiul actual de dezvoltare economică și organizatorică a cooperativei agricole este necesar și pe deplin posibil să se generalizeze, alături de retribuția de bază după zile-muncă sistemul retribuției suplimentare, atât în cultura plantelor cât și în creșterea animalelor. De asemenea, la unele munci agricole s-a dovedit că e bine, dacă se justifică din punct de vedere economic, ca plata să se facă în natură, printr-o cotă parte din producție, fără a se mai calcula zile-muncă. Experiența arată că de importanță este, în stimularea muncii cooperativei, acordarea cu regularitate a avansurilor bănești și, în mod deosebit, a avansurilor lunare. În vederea statornicirii plății acestor avansuri, este necesar ca fiecare cooperativă agricolă să de-

(Continuare în pag. 4-a)

Cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii

(Urmare din pag. 3-a)

pună eforturi pentru a-și asigura fonduri bănești în tot cursul anului.

Noul statut al cooperativelor va trebui să stabilească și modul de retribuire a cadrelor de conducere și administrative din cooperative, fiindu-se seama de sarcinile și răspunderea acestora, de activitatea pe care o desfășoară pentru rezolvarea treburilor obștești, precum și de unii indicatori ce caracterizează în ansamblu activitatea de producție a cooperativei.

Experiența mai multor cooperative agricole arată că retribuirea de bază a președintelui este potrivit să se facă în funcție de numărul mediu de zile muncă calculat pe fiecare cooperativar care participă regulat la activitatea din cooperativă, astfel ca numărul de zile-muncă ce i se atribuie președintelui să nu depășească de două ori și jumătate această medie. La aceasta se adaugă un plus de zile-muncă stabilit în funcție de valoarea producției globale și mărimea suprafețelor de teren și a efectivelor de animale ale cooperativei.

După aceleași criterii și în raport de retribuirea președintelui vor fi retribuiți și vice-președinții scoși din producție și brigadierii, contabilii, magazionerii și restul personalului administrativ. Cooperativele care depășesc producțiile prevăzute pot acorda cadrelor de conducere și specialiștilor, în raport cu contribuția adusă la realizarea acestor depășiri, o remunerație suplimentară în natură sau în bani.

Cooperativele agricole trebuie să se preocupe de folosirea cât mai rațională a fondului de zile-muncă, reducând la minimum necesar funcțiile administrative și cheltuielile necesitate de activitatea neproductivă.

Criteriile de retribuire în cooperativă trebuie să ducă la întărirea răspunderii în muncă, la gospodărirea tot mai chibzuită a mijloacelor materiale și bănești proprietate obștească.

În noul statut vor trebui să fie incluse prevederi privitoare la apărarea avutului obștesc, la răspunderea, inclusiv de ordin material, ce revine acelor care se fac vinovați de proasta conducere și gospodărire a averii cooperativei sau de neglijențe și abateri în muncă care aduc daune intereselor cooperativarilor.

Tovarăși,

Alături de terenurile proprietate obștească care reprezintă principala sursă de venituri a cooperativarilor, loturile aflate în folosința personală a acestora constituie în prezent circa 10,7 la sută din întregul teren agricol al cooperativelor agricole. Cultivate rațional, îngrijite cu pricepere și hărnicie, aceste terenuri pot să asigure cooperativarilor însemnate venituri suplimentare. Distribuția loturilor în folosință personală a familiei nu este însă reglementată în momentul de față în mod unitar, nu are la bază peste tot criteriul participării la muncă al cooperativarilor. Suprafețe importante sunt atribuite în folosință personală unor cooperativari care nu participă la muncă, în timp ce unele familii care iau parte activă la producție nu posedă asemenea terenuri. Este firesc și echitabil ca de loturile în folosință personală să dispună numai familiile cooperativarilor care participă la muncă și bătrânilor care au lucrat în cooperativă.

În reglementarea acestei probleme trebuie pornit de la faptul că averea obștească a cooperativei — sursa principală a creșterii veniturilor, a ridicării bunăstării cooperativarilor — nu se poate micșora, ci, dimpotrivă, ea trebuie întărită și dezvoltată neîncetat. Aceasta este obligația principală a fiecărui cooperativar. De aceea atribuirea de noi loturi în folosință personală nu trebuie să se facă prin diminuarea suprafeței agricole din folosința ob-

ștească a cooperativelor, ci numai prin redistribuirea terenurilor aflate în prezent în folosința cooperativarilor, pentru destinația agricolă.

În prezent unele cooperative agricole atribuie aceste loturi, pe baza hotărârii adunării generale, în mod diferentiat, în funcție de participarea la muncă a cooperativarilor. Astfel, în cooperativele Budești, Plătărești, Fierbinți, Pietroșani, din regiunea București, Agnita, Zărnești și Reșița din regiunea Brașov, Vișeu — regiunea Mureș-Autonomă Maghiară și altele, familiilor în care lucrează cel puțin soțul și soția li s-au atribuit loturi întregi, familiilor în care lucrează numai unul din soți li s-au atribuit jumătăți de loturi, iar familiilor din rândul cărora nici unul din soți nu lucrează în cooperativă, aceștia muncind în alte sectoare ale economiei, nu li s-au atribuit loturi în folosință personală. Se pare că soluțiile adoptate de aceste cooperative sînt judicioase, au un caracter realist, și de aceea ele trebuie să rețină atenția și să fie studiate, ținându-se seama de această experiență la reglementarea problemei loturilor date în folosință personală în noul statut.

Este știut că, potrivit prevederilor Constituției patriei noastre, casa de locuit și construcțiile gospodărești anexe, împreună cu terenul pe care se află acestea constituie proprietatea personală a țăranilor cooperativari. În legătură cu această problemă există însă în prezent o serie de aspecte nereglementate, cum ar fi, de pildă, mărimea ogrăzii familiilor de cooperativari, situația celor care-și întemeiază căminul și doresc să-și construiască casa de locuit și altele. Noul statut va trebui să prevadă modalitatea de soluționare a acestei probleme în concordanță cu interesele generale ale țăranimii cooperativiste. Din studiile efectuate reiese că marea majoritate a terenurilor ocupate de casele, construcțiile gospodărești și curtea cooperativarilor variază între 400 și 800 metri pătrați, iar în unele locuri acestea depășesc 800 metri pătrați. Considerăm de aceea necesar ca în noul statut să se prevadă ca cei care dețin în prezent o suprafață de pînă la 800 metri pătrați să rămînă proprietari ai acestor terenuri. Acolo unde suprafața deținută în prezent depășește 800 de metri pătrați, diferența să rămînă mai departe în folosința cooperativarilor în cadrul lotului personal de producție de 30 de ari.

E necesar, de asemenea, să se acorde toată grija și sprijinul tinerilor cooperativari pentru întemeierea căminului lor. În acest sens cei care nu pot moșteni terenul de construcție de la părinți, sau nu și-l pot cumpăra de la alți cooperativari, să primească din partea cooperativei, contra plată, din vatra satului, o suprafață de pînă la 500 metri pătrați pentru casă, curte și construcții gospodărești.

În acest fel își va găsi rezolvare una din problemele importante ale vieții satelor noastre, ale vieții și muncii țăranilor cooperativari.

Atribuirea locurilor de casă și construcțiile trebuie făcute încît să nu afecteze perimetrul de producție folosit în prezent de cooperativele agricole.

Dezvoltarea socialistă a satelor ridică problema organizării și sistematizării construcțiilor rurale, astfel încît să se asigure ridicarea nivelului general de viață al țăranimii noastre cooperativiste. Gruparea construcțiilor în sate trebuie astfel concepută încît locuitorii să poată folosi cât mai bine instituțiile sociale-culturale de utilitate publică: școli, dispensare, cămine culturale, unități comerciale, brutării, electrificarea și alimentarea cu apă.

În proiectarea construcțiilor de acest fel trebuie să se țină seama de necesitatea ridicării continue a

nivelului de civilizație a vieții satelor noastre. În sistematizarea satelor trebuie să avem în vedere perspectiva procesului normal de apropiere treptată a satului de oras, crearea condițiilor ca populația rurală să se poată bucura de toate bunurile materiale și culturale pe care le creează socialismul și comunismul.

Abordarea acestor probleme necesită un studiu serios, aprofundat, dar rezolvarea lor trebuie începută neîntârziat, dat fiind faptul că în prezent în satele noastre are loc o largă activitate de construcție, care va trebui să se desfășoare într-un cadru general bine conceput. Pentru efectuarea lucrărilor de sistematizare și organizare a satelor este necesar să ia ființă Comisia Centrală de Sistematizare a Satelor.

Tovarăși,

O importantă problemă socială, care își poate găsi o rezolvare corespunzătoare în condițiile orînduirii socialiste, este pensionarea la bătrînețe și în caz de incapacitate de muncă a țăranimii cooperativiste.

Avem în prezent numeroase cooperative de producție care acordă cooperativarilor bătrîni și celor bolnavi, alături de ajutorul în natură sub forma produselor agricole, și pensii bănești. Pe baza experienței acumulate, considerăm că este posibil să se stabilească un sistem unitar, pe întreaga țară, de pensionare la bătrînețe sau în caz de boală a țăranilor cooperativari.

Cotespunzător criteriilor generale de pensionare a oamenilor muncii din țara noastră, ar fi indicat ca pensia de bătrînețe să se acorde bărbaților care au împlinit vârsta de 65 de ani și au o vechime în muncă în cooperativă de 25 de ani și femeilor care au împlinit vârsta de 60 de ani și au o vechime în muncă de 20 de ani. Ținându-se însă seama de faptul că în etapa actuală cooperativele agricole au o vechime mai mică decît cea necesară pensionării cooperativarilor, se propune ca, pentru început, să se acorde pensii tuturor bătrînilor

care au vârsta de pensionare și care au muncit permanent într-una din formele agriculturii cooperativiste de producție.

Experiența multor cooperative arată că sistemul de pensionare cel mai indicat este cel mixt, în natură și în bani. Ajutorul în natură este acordat din fondul de minimum 2 la sută din producție, stabilit prin hotărîrea adunării generale din fiecare cooperativă.

Din analizele făcute privitor la constituirea fondului necesar pensionării în bani, reiese că în prezent există posibilitatea acordării unor pensii de bază lunare, bănești, la care să se adauge un spor lunar, în cotă progresivă, pentru fiecare cinci ani de contribuție personală la fondul de pensii. Pentru asigurarea acestor sume, fiecare cooperativă ar trebui să aloce circa 3,5 la sută din valoarea producției sale globale și fiecare cooperativar să aducă o contribuție bănească proprie lunară.

Pensia de bază, împreună cu sporul rezultat din contribuția personală și cu produsele primite de la cooperativele agricole, la care se adaugă veniturile din loturile personale, asigură condiții de existență bătrînilor din agricultura cooperativistă. Desigur, pe măsura dezvoltării și întăririi economice a cooperativele agricole, creșterii veniturilor acestora, se va crea posibilitatea ca nivelul pensiilor să se ridice, îmbunătățindu-se astfel nivelul de viață al cooperativarilor pensionari.

Iată, tovarăși, cîteva din problemele mai importante ale vieții interne din cooperativele agricole de producție, care trebuie să-și găsească soluționarea în noul statut. Sîntem încredințați că adoptarea măsurilor propuse, reglementarea atentă a tuturor problemelor ivite în conducerea și organizarea cooperativele agricole, în viața și munca țăranilor cooperativari, vor contribui la întărirea economică a fiecărei unități, vor determina un nou avînt în dezvoltarea întregii noastre agriculturi cooperativiste.

Sarcinile organelor și organizațiilor de partid

Tovarăși,

Revenind la prevederile Directivelor Congresului al IX-lea privind dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, îmbunătățirea conducerii și planificării ei, pun în fața organelor și organizațiilor de partid sarcini de mare răspundere. Ele trebuie să-și îmbunătățească activitatea politico-organizatorică de mobilizare a comunistilor, a tuturor oamenilor muncii de la sate în lupta pentru sporirea producției, punînd în centrul întregii lor munci consolidarea economică și organizatorică a cooperativele. Ele trebuie să dezvolte grija cooperativarilor pentru folosirea cât mai judicioasă a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție, pentru buna organizare a muncii, pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe agrozootehnice.

Organizațiile de partid trebuie să sprijine consiliile de conducere ale cooperativele în aplicarea hotărîrilor adoptate de adunarea generală, veghind la respectarea democrației cooperativiste, a prevederilor statutare. Ele trebuie să asigure ridicarea rolului adunărilor generale în întreaga activitate a cooperativele și, totodată, creșterea răspunderii personale a fiecărui cooperativar în îndeplinirea hotărîrilor stabilite, în întărirea disciplinei în muncă, în apărarea și dezvoltarea avutului obștesc, întărirea muncii de conducere a cooperativele.

Organizațiile de partid din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare trebuie să mobilizeze muncitorii, tehnicienii și inginerii în vederea folosirii cu maximum de randament a tehnicii moderne, creșterii eficacității economice a activității acestor unități.

Organele și organizațiile de partid trebuie să acorde o mai mare

atenție stimulării spiritului de inițiativă gospodăresc al femeilor de la sate, promovării lor în munci de răspundere, îmbunătățirii muncii politico-educative în rîndul membrilor cooperativele agricole, dezvoltării participării lor active la sporirea producției agricole. Întărirea politică a organizațiilor U.T.C. de la sate, dezvoltarea în masa tineretului a dragostei față de agricultura socialistă, sporirea aportului tinerilor la munca pentru continua înflorire a satelor este, de asemenea, o îndatorire importantă a organizațiilor de partid.

Comitetele regionale, raionale și orașenești de partid trebuie să-și perfecționeze stitul și metodele de muncă în conducerea și îndrumarea agriculturii, să acorde un sprijin multilateral consiliilor agricole în rezolvarea concretă și operativă a problemelor legate de întărirea economică a tuturor unităților socialiste și de creșterea continuă a producției, să asigure un control permanent asupra modului cum se îndeplinesc directivele partidului în agricultură. Ele trebuie să acorde o mai mare atenție înarmării activității de partid cu cunoștințele politice și economice necesare îndrumării competente a organizațiilor de partid din unitățile agricole socialiste.

Organele regionale și raionale de partid sînt chemate să acorde o grijă deosebită uniunilor cooperativiste, creîndu-le toate condițiile pentru ca, încă de la începutul activității lor, să-și poată îndeplini cu succes sarcinile de mare răspundere ce le sînt încredințate.

Indatoriri de mare răspundere revin sfaturilor populare în asigurarea îndeplinirii de către consiliile agricole și cooperativele agricole a sarcinilor de creștere continuă a producției.

Tovarăși,

În elaborarea măsurilor propuse spre aprobarea Plenarei, conduce-

rea partidului s-a călăuzit de învățătura marxist-leninistă, de legile generale ale construcției socialiste, de experiența practică obținută pînă în prezent de partid și statul nostru, de țăranimea cooperativistă, de oamenii muncii din agricultură. După cum este știut, în elaborarea principalelor măsuri de care depinde dezvoltarea economică și socială a țării, conducerea partidului nostru se sfătuiește cu activul de partid și de stat, cu oamenii muncii. Propunerile prezentate de Comitetul Executiv au fost dezbătute de birourile comitetelor regionale de partid, de numeroși specialiști din agricultură, de cadre de conducere ale cooperativele agricole din fiecare regiune, care au adus o contribuție importantă la definitivarea lor.

Pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativelele Agricole, care va avea loc în februarie 1966, se va crea o comisie de organizare. Pînă la Congres vor avea loc conferințe de constituire a uniunilor raionale și regionale ale cooperativele agricole de producție.

Proiectul noului statut al cooperativele agricole, precum și proiectul de statut al Uniunii Naționale a Cooperativelele Agricole și proiectul de înființare a Casei Pensiiilor de pe lîngă Uniunea Națională, vor fi dezbătute de țăranimea cooperativistă și suse apoi aprobării Congresului uniunilor cooperativiste.

Perfecționarea conducerii și planificării agriculturii de către organele de stat centrale și locale, organizarea uniunilor cooperativiste și îmbunătățirea activității cooperativele agricole vor asigura noi posibilități de dezvoltare a forțelor de producție în agricultura țării noastre, punerea în valoare a marilor ei rezerve.

Desigur, procesul dezvoltării și modernizării producției agricole, întărirea economică a unităților socialiste fac necesară perfecționarea continuă a formelor și metodelor de conducere și organizare a agriculturii, corespunzător nevoilor vieții. Studiarea fenomenelor obiective, a practicii rămîne, de aceea, o sarcină permanentă a organelor noastre de partid și de stat.

O caracteristică importantă a societății noastre în etapa desăvîrșirii construcției socialismului și înaintării spre comunism este largirea și întărirea continuă a democrației socialiste, dezvoltarea formelor obștești de gospodărire a treburilor țării. Noile măsuri propuse vor asigura antrenarea și mai largă a țăranimii la activitatea de conducere a agriculturii, la rezolvarea problemelor tot mai complexe pe care le ridică progresul acestei importante ramuri a economiei noastre naționale, vor contribui la cimentarea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare și țăranime — baza de neclintit a orînduirii noastre socialiste.

Considerăm că există toate condițiile ca prin munca entuziastă a harnicele țăranimii, a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din unitățile socialiste ale agriculturii, sub conducerea și îndrumarea permanentă a organelor și organizațiilor de partid, sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român pentru creșterea producției agricole, pentru înflorirea agriculturii noastre socialiste să fie îndeplinite cu succes. Asigurarea progresului și modernizării agriculturii este una din problemele de bază ale construirii societății socialiste, care demonstrează în practică superioritatea formelor socialiste de organizare a producției la sate. Rezolvarea cu succes a acestei importante sarcini economice și politice va contribui la progresul întregii economii naționale, la asigurarea bunăstării poporului, la dezvoltarea și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Aceasta va constitui totodată o contribuție la cauza celor ce muncesc de pretutindeni, la întărirea forțelor socialismului, la creșterea prestigiului și puterii sale de atracție în întreaga lume.